

Sygn. akt III CZ 13/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 13 maja 1997 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - H. Ciepla

Sędziowie: SN - M. Sychowicz

SN - K. Zawada (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 1997 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa W. D.

przeciwko M. D. i E. D. działającej w imieniu i na rzecz małoletniej X. D.

o obniżenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w L.

z dnia 28 lutego 1997 r., sygn. akt III Cr [...]

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód, W. D., wystąpił z żądaniem zmniejszenia wysokości alimentów zasądzonych od niego na rzecz jego dzieci z pierwszego małżeństwa, M. D. i X. D..

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z 18 kwietnia 1996 r., sygn. akt III RC [...], uwzględnił częściowo żądanie powoda.

Rewizja obu stron od tego wyroku została oddalona przez Sąd Wojewódzki w L. wyrokiem z 20 lutego 1997 r., III Ca [...].

W dniu 20 lutego 1997 r. do Sądu Wojewódzkiego w L. wpłynęło pismo M. D. i E. D., działającej w imieniu i na rzecz małoletniej X. D., nazwane wnioskiem o zawieszenie wyroku Sądu Wojewódzkiego w L. z dnia 20 lutego 1997 r. Sąd ten pismo to zakwalifikował jako kasację - podlegającą jednak odrzuceniu, ze względu na niedopuszczalność w sprawach o alimenty kasacji dotyczącej wysokości świadczeń alimentacyjnych (art. 393 pkt 2 k.p.c.). Postanowienie Sądu Wojewódzkiego w L. o odrzuceniu tej kasacji zapadło 28 lutego 1997 r., sygn. akt III Cr [...].

W dniu 17 marca 1997 r. E. D. złożyła w Sądzie Wojewódzkim w L. kolejne pismo, zaadresowane do Prokuratora Generalnego i nazwane sprzeciwem od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w L., III Cr [...]. Pismo to zostało przekazane Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo E. D. z 17 marca 1997 r. jest w istocie zażaleniem na postanowienie Sądu Wojewódzkiego z dnia 28 lutego 1997 r. o odrzuceniu kasacji pozwanych i winno być rozpoznane stosownie do tej jego kwalifikacji.

Kasacja pozwanych, czyli pismo M. D. i E. D. z 20 lutego 1997 r. kwestionujące wyrok Sądu Wojewódzkiego w L. z tego samego dnia, jest bez wątpienia kasacją w sprawie o alimenty, dotyczącą wyłącznie

wysokości świadczeń alimentacyjnych. Jak zaś wynika jednoznacznie z art. 393 pkt 2 k.p.c., kasacja tego rodzaju jest niedopuszczalna. Usterka, jaką ona jest dotknięta, jest nieusuwalna. Dlatego Sąd Wojewódzki postąpił trafnie wydając postanowienie o odrzuceniu kasacji pozwanych (art. 393⁵ w zw. z art. 393 pkt 2 k.p.c.). Ustawodawca przyjął takie uregulowanie w kwestii dopuszczalności kasacji w sprawach o wysokość świadczeń alimentacyjnych, wychodząc z założenia, że nie jest tu konieczny trójinstancyjny tok postępowania, ze względu na zazwyczaj częstą potrzebę korektury wysokości tych świadczeń, w miarę jak zmieniają się okoliczności faktyczne.

Należy dodać, iż pismo M. D. i E. D. z 20 lutego 1997 r. nie czyni zadość także jeszcze innym wymaganiom, od których uzależniona jest dopuszczalność kasacji. W szczególności wbrew art. 393² k.p.c. nie zostało ono wniesione przez pełnomocnika będącego adwokatem. Poza tym pozwani nie zażądali w ciągu tygodnia od dnia ogłoszenia wyroku Sądu Wojewódzkiego w L. oddalającego rewizję stron, tj. od dnia 20 lutego 1997 r., doręczenia im tego wyroku; strona zaś, która zaniechała wystąpienia z takim żądaniem w powyższym terminie, traci uprawnienie do wniesienia kasacji, ze względu na uregulowanie przewidziane w art. 393⁴ k.p.c. Za dokonany w dniu 28 lutego 1997 r. przez Sąd Wojewódzki w L. odrzuceniem kasacji pozwanych przemawiały zatem jeszcze dwie dalsze, wspomniane wyżej, okoliczności,

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy uznał zaskarżone postanowienie Sądu Wojewódzkiego w L. z dnia 28 lutego 1997 r. za uzasadnione, tj. za znajdujące podstawę w przepisach art. 393 pkt 2, 393² § 1, 393⁴ i 393⁵ k.p.c., i na podstawie art. 385 w zw. z art. 393¹⁹ i 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie E. D. na to postanowienie.